

Fotó: Tám László

AZ ÖNKORMÁNYZAT HIVATALOS HAVILAPJA

Újévi köszöntő

Most, amikor egy évvel ismét öregebbek lettünk, most, amikor ki-ki vérmérséklete és lehetőségei szerint elbúcsúztatta az óévet, Újpetre polgármestereként üdvözlöm Önöket az újesztendő első napjaiban.

A mögöttünk hagyott év községünk lakóinak sem volt könnyű, de bizonyára voltak mindenki életében szép és boldog percek, amire szívesen gondol vissza.

De ma már ne a múlttal, hanem a jövővel, a 2012-es esztendővel foglalkozunk. A 2012-es esztendőben is lesz teendőnk bőven.

Boldog új évet!

Elsősorban vigyáznunk kell mindarra, amit már megteremtettünk, mert csak a lerakott alapokra lehet tovább építkezni. Ez igaz a családok életére is, de az önkormányzat életére is. Számomra ez a munka azonban nem csak a „tégla egymásra rakását” jelenti, hanem az emberi hozzáállást, az emberekkel való törődést is.

Mit kívánhatok a falu lakóinak?

A **betegnek** gyógyulást, az **elcsúszottnak** támaszt, az **elhagyatottnak** társat, a tudálmegos mindenben önmaguk igazát hangoztató **békétlenkedőknek** végre megnyugvást, a **szegényeknek** munkát, a **gazdagoknak** jó befektetést, a **fiataloknak** biztató jövőt.

Egyszóval Boldog Új Évet a község minden lakójának!

„Ismét egy esztendő hanyatlik a sírba,
Nézhetünk utána nevetve vagy sírva.
Sokan biz örömet búcsúznak el tőle,
Azt várják, hogy különb lesz a követője.
Itt állok magam is, az óhajom itten,
Jobb időket érzünk, mint az elmúlt évben.
A mezőkön áldást, a hazában békét,
Az emberek szívében boldog egyetértést.
Ezért fohászokunk, ezért ver a szívünk,
Adjon az Úr Isten Boldog Újesztendőt nekünk.”

Gaszt Arminné
polgármester

Újpetre község népességével összefüggő adat 2011. évre:

A község lakóinak száma 2011. január 1-jén: 1108 fő

A község lakóinak száma 2012. január 1-jén: 1024 fő

Születések száma 2011-ben: 5 fő

Házasságkötések száma 2011-ben: 5

Halálozások száma 2011-ben: 21 fő

KONK hírei, rendezvényei:

Január

02. hétfő 6.00	Az óvoda nyit
03. kedd	Téli szünet utáni első tanítási nap
16. hétfő	Második félévi új órarend életbelépése
20. péntek	Első félévi értesítők kiosztása
23. hétfő	A magyar kultúra napja. Olvasásértési verseny
27. péntek 13.00	Nevelési értekezlet az óvodában. Du. szünet
30. hétfő 16.00	Szülői értekezlet és fogadóóra az iskolában

Február

01. szerda 16.00 résztételével	Szülői értekezlet az óvodában, a leendő elsős tanító
08. szerda 16.30	Kibővített intézményi szék ülés
10. péntek de.	Óvodások farsangja
10. péntek du.	Iskolások farsangi karneválja a kultúrházban

Reisz Mária
intézményvezető

Köszönet

Szeretnék köszönetet mondani a katolikus egyház nevében az Újpetrei Német Kisebbségi Önkormányzatnak, ugyanis minden évben a templomban feldíszített karácsonyfákat a német kisebbségi önkormányzattól kapjuk.

Még egyszer köszönöm!

Bezzeg a mi időnkben!

Mit hallunk a mai fiatalokról? Ilyen, és ezekhez hasonló nyilatkozatokat, véleményeket:

- „Fiatalságunk rosszul nevelt, fittyet hány a tekintélyre és semmiféle tiszteletet nem tanúsít az idősek iránt. Manapság fiaink nem állnak fel, amikor a helyiségbe belép egy idős ember, feleselnek a szüleikkel és fecsegnek ahelyett, hogy dolgoznának. Egyszerűen kiállhatatlanok.”
- „Nem táplállok többé semmiféle reményt országunk jövőjét illetően, ha holnap a mai fiatalság kerül hatalomra, mert ez a fiatalság kibírhatatlan, nem ismer mértéket, egyszerűen rettenetes.”
- „A világ válságos helyzetbe került. A gyermekek nem hallgatnak többé a szüleikre.”
- „A fiatalok elvetemültek és semmirekellők. Sohasem lesznek olyanok, mint a régi idők fiatalsága.”

Tényleg ennyire rossz a helyzet? Sok szülő tehetetlen dühében, amikor tépelődik rajta, hogy egy 45 fokos „makarenkói sallert” eressen el, vagy inkább próbálja meg szép szóval meggyőzni a renitenskedő csemetét.

Nehéz döntés, és pillanatnyilag eldönthetetlen, hogy későbbiekben melyik válhat hasznára. Nem vagyok a verés híve, sőt messzemenően elítélem, de sziklaszilárd véleményem, hogy egy jól időzített nevelő szándékú maflás helyre billenti a felnövekvő gyermek lelkivilágát, egyenesbe teszi megborult értékrendjét. Persze minden hiába, ha mondjuk az anyuka rögtön elkezd védeni egyetlen gyermekét, esetleg lehülyézi az apukát (vagy a tanárt), ahelyett, hogy megbeszélve a problémát közösen találnának ki valami megoldást. Azért ehhez az anyukának is át kell látnia a feltétlen „majomszeretet” vörös kódén!

Az apukáknak – feltéve, ha egyáltalán foglalkoznak a dologgal – könnyebb a maguk feltételes szeretetével racionálisan megítélni a problémát. Elvégre a közös gyermek nevelése közös munkát igényel.

Tovább bonyolódik a helyzet, amikor az iskola képbe kerül. Ilyenkor a pedagógusokkal együtt lesz közös a gyermekünk, akikkel egymás kezét fogva (és nem lefogva) kell terelgetnünk az általunk helyesnek tartott irányba. Sok szülő meg van győződve arról, hogy a tanítás és a nevelés az iskola dolga! Ez szerintem egy nagy tévedés. Mindenkinek megvan a saját szerepe a nevelés nagy színdarabjában.

A gyermek nevelése alapvetően a család dolga. A gyermek a család hőmérője! Ha a gyermekkel baj van, az esetek nagy többségében a családban keresendő a probléma. De minden orvosolható, ha a szülők egymás közt megbeszélik és belátják, hogy helytelen viselkedésük ostora először és azonnal az imádott gyermekekre csap le. Nagyon fontos a család és a pedagógus között a gyermek érdekében történő párbeszéd.

Bezzeg a mi időnkben? Kedves Szülőtársaim! Tegyétek velem együtt a szívükre kezüket! Őszintén visszagondolva fiatal korunkra mi nem ilyenek voltunk? Kezelhetetlen lázadó, hosszú hajú, trapézgatyás sihederek, akik döngették a Beatlest? Tetszett ez szüleinknek, tanárainknak? Emlékszem, mikor apám mondta nekem, „bezzeg a mi időnkben”!

Tudomásul kell venni, hogy gyermekeink soha nem lesznek olyanok, mint mi voltunk, vagy mi szerettünk volna lenni! Eltelt egy emberöltő, a világ és mi is változunk.

Egyet tehetünk: sok-sok türelemmel és szeretettel neveljük tovább gyermekeinket, elfogadjuk, amin változtatni nem tudunk, változtatunk, amin tudunk, és élettapasztalatunk bölcsességével felismerjük a különbséget.

Mint látszik, a probléma nem mai eredetű, és az, hogy eleink sem adták fel, mi vagyunk rá az élő példa!

Én nem adom fel!

Haldokló tél

Az ablakomban ülök és nézek kifelé,
Várom őt, a tiszta nyarat,
Mert tudom, a tél bús és fagyos,
Csak bánatot hoz s halottakat.

Érzem, ahogy engem figyel,
Csakis reám vár,
Nyakamon érzem a halál csókját,
Vad, erélyes moraját.

Látom, ahogy hull a hó,
Komoran bámul rám,
De látom azt is,
Víg mosollyal, a tavasz kacag s vár.

/Törzsi Mónika 8. osztályos diák/

Az Újpetrei Német Nemzetiségi Egyesület **"Szorgos Kezek"**

kézműves csoportja karácsonyi kiállítást-vásárt tartott. A kiállított alkotások sokakat elgondolkodtatott”... vajon mennyi időt kellett ebbe áldozni?...”

Aki megnézte a kiállított darabokat valószínű elgondolkodott az előbbi kérdésen, de mindenképp egy élménybe lehetett része még akkor is, ha ez csak itt a mi kis falunkba van.

Jó hogy még vannak ilyen közösségek ahol így együtt lehetnek az emberek.

